

РЕШЕНИЕ

№ 7002

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7780** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на Л. В. С., чрез адв. Ю. Й., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, срещу Заповед рег. № 4581з – 1323/03.08.2022г. на Ректора на А. на Министерство на вътрешните работи /А./, с която на основание чл. 109, ал. 1, т.6 във връзка с чл. 163, т. 4 и чл. 168, т. 5 от Правилника за устройството и дейността на А. /ПУДАМВР/ на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Отстраняване от академията“ като курсант от факултет „Полиция“, II РБК, специалност „Противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като неправилна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и на административнопроцесуалните правила. Правят се възражения, че не са налице основанията за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „отстраняване от академията“. Наказанието е прекомерно тежко, курсантът няма предходни наказания, има отличен успех, както и похвала от стажа си във Второ РУ – П.. Заповедта не отговаря на изискването на чл. 59, ал.1, т. 4 от АПК, описанието на фактическата обстановка не е достоверно, а освен това е и противоречиво. Жалбоподателят не е участвал в инцидента, а е свидетел, оказал е съдействие на РУ [населено място]. Не е уронил престижа на А., добросъвестно е дал показания по случая и изпълнил задълженията си по чл. 290 от НК. Прави се възражение за съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в нарушено право на

защита, поради незапознаване със заповедта за образуване на проверка, приобщените доказателства, Справка рег. № 338р – 9507/19.07.2022г. на РУ – С. и приложените към нея документи. Твърди се, че заповедта е издадена и в нарушение на материалния закон, деянието не е станало публично достояние, за да се приеме, че е уронен престижа на А.. Жалбоподателят не е запознат с Етичните правила на курсантите в А.. Релевира се и възражение за несъответствие с целта на закона. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Й. и адв. В.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Представени са писмени бележки.

Ответникът – ректорът на А., чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт И., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки, в които подробно мотивира законосъобразността на обжалваната заповед. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата, събрани в хода на съдебното производство, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, пред компетентния административен съд, по предвидения в закона процесуален ред.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Дисциплинарното производство е започнало по Справка рег. № 338р – 9607/19.07.2022г., изготвена от началника на РУ – С. до Ректора на А., с която последният е уведомен, че на 29.06.2022г. в РУ – С. е образувано досъдебно производство № 196/2022г. за извършено престъпление по чл. 131, ал.1, т.1 2 от НК във връзка с подаден сигнал от Д. С. Л.. По данни на пострадалия, той е бил нападател от две лице, придвижващи се с лек автомобил „Р. Ровер“ с рег. [рег.номер на МПС]. Впоследствие автомобилът е спрял за проверка и в него са установени водачът А. Г. Н., криминално проявен и осъждан и пътници А. П. Г., с регистрации за престъпления по чл. 194 и чл. 354а от НК, както и Л. В. С. и Г. Т. К., курсанти в А.. Последните двама са задържани за 24 часа, разпитани като свидетели и освободени. Приложена е Заповед за задържане на лице рег.№ 338зз – 195/30.06.2022г. на жалбоподателя.

Извършена е проверка, за която е изготвена докладна записка рег. № 4581р -12044/29.07.2022г. от декана на Факултет „Полиция“ до Ректора на А.. В хода на проверката са снети писмени обяснения от Л. В. С. и Г. Т. К.. В докладната записка за резултатите от проверката е посочено, че е установено, че на 29.06.2022г. следобяд Л. В. С. е отишъл пред фитнес „Пулс“, намиращ се в[жк], където се е срещнал с А. Г. Н., за да го придружи до [населено място]. На срещата присъствали и курсант Г. К. и А. П. Г.. Четиримата се качили в черен джип марка „Р. Ровер“ със затъмнени предни и задни стъкла с рег. [рег.номер на МПС] и тръгнали за С.. По пътя Н. дал на А. Г. нож, на Г. К. – палка, а на жалбоподателя – електрошок. Н. и А. имали намерение да набият познат на Н., когото срещнали в 17.00 часа на разклона на [населено място]. Същият подал сигнал до РУ – С. за това, че му е нанесен побой от две лица на пътя от [населено място] за [населено място] на разклона на [населено място]. Автомобилът е спрял при връщането му в С. на входа на града, като в него са установени водачът и тримата пътници. В РУ – С. е образувано досъдебно производство № 196/2022г. за извършено престъпление по чл. 131, ал.1, т.1 2 от НК, за причиняване на телесна повреда. Констатирани са несъответствия в обясненията на двамата курсанти на А.,

които не са от съществено значение. Установено е, че курсант С. не е информирал никого от служебното ръководство на А.. Направен е извод, че действията на жалбоподателя са в разрез с етичните норми на поведение на курсантите от А. и са несъвместими с добрите нрави на службата, което рефлектира негативно на авторитета на А. пред обществото и пред обучаеми в А.. Тези действия са в нарушение на чл. 72, ал.1, т. 2, т. 14, т.16 и т. 17 от ПУДАМВР. Във връзка с горното е направено предложение на курсант Л. В. С. да се наложи дисциплинарно наказание във връзка с чл. 171, ал.2 от ЗМВР и на основание чл. 109, т. 6 във връзка с чл. 162, т.12, чл. 163, т. 4 и чл. 168, т. 5 от ПУДАМВР „отстраняване от академията“.

Издадена е процесната заповед, с която е наложено дисциплинарно наказание „отстраняване от академията“. В мотивите на заповедта е посочено, че въз основа на събраните в хода на дисциплинарната проверка доказателства е направен извод, че курсант Л. В. С. е участвал в действия, които са в разрез с етичните норми на поведение на обучаваните в А., а именно поддържане на контакти с криминално проявени лица, заедно с които участват в саморазправа с граждански гражданин. В установеното от фактическа страна е записано, че жалбоподателят не е участвал, а е станал свидетел на саморазправа между А. Н. и друг гражданин. Описани са установените факти по докладна записка рег.№ 4581р -12044/29.07.2022г. на декана на Факултет „Полиция“. От правна страна е прието, че с присъствието си на инцидент с криминално проявени лица курсант С. е нарушил задълженията си, посочени в чл. 72, т. 17 от ПУДАМВР и чл. 162, т. 12 от ПУДАМВР. Станал е свидетел на саморазправа и побой над гражданин и не е предприел мерки за предотвратяването му, познава криминално проявени лица, не е информирал за инцидента никого от служебното ръководство на А.. Съзнавал е неправомерността на действията на спътниците си, както и недопустимостта курсант от А. да участва в тях. Допълнително е посочено, че курсантът е нарушавал и друг път дисциплината и установения ред в академията като се е снимал след спортно мероприятие с други лица, като видно от снимката, поведението им е непристойно. Обърнато му е внимание и е предупреден, че при повторно подобно поведение ще му бъде потърсена дисциплинарна отговорност.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, от ректора на А. на МВР, съгласно чл. 170, ал.1 от ПУДАМВР, в сроковете по чл. 171, ал.1 от ПУДАМВР, съдържанието формално отговаря на изискването на чл. 171, ал.2 от ПУДАМВР.

При издаването на заповедта обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, на материалния закон и на целта на закона.

Основателно е възражението за нарушено право на защита в дисциплинарното производство. Не е спазена разпоредбата на чл. 169 от ПУДАМВР, съгласно която, преките началници на обучаваните, преди налагане на дисциплинарното наказание са длъжни да изслушат обучаваните или да приемат писмените им обяснения. Неспазването на тази разпоредба е самостоятелно основание за отмяна на заповедта. Видно от дисциплинарната преписка, жалбоподателят не е запознат с докладна записка от 08.07.2022г. на началник курс на факултет ПБЗН до ректора на А., не е запознат с докладна записка рег.№4581р – 12044/29.07.2022г. на декана на Факултет „Полиция“ до ректора на А., в която се съдържат обобщени данни за вмененото му дисциплинарно нарушение, не е запознат със събраните в хода на производството доказателства, не е имал възможност да ангажира и представи доказателства в своя защита. Следвало е да се изискат писмените обяснения или да се предостави

възможност за даване на устни обяснения по вмененото му дисциплинарно нарушение, след запознаване с доказателствата от дисциплинарната преписка, с цел изясняване на обективната истина и защита на правата на курсанта. Поради непредоставяне на такава възможност, законово задължителна, се е стигнало до противоречия в приетите за доказани факти и пълно игнориране на защитата на жалбоподателя. Видно от заповедта, не може да се разбере дали дисциплинарнонаказващият орган счита, че Л. С. е участник или свидетел на инцидента, което е от съществено значение за преценката дали е извършител на нарушение и каква е тежестта на това нарушение. Доказателствата са събирани едностранчиво, например не е приложена похвалата на курсанта от стажа му в ОЗ РУ–П., която е от значение при цялостната оценка на поведението на обучаемия и определяне на вида на наказанието. Липсва и справка за показаните резултати и успех по време на обучението, което също доказва едностранното събиране на доказателства и липсата на обективност в дисциплинарното производство. Действително, по делото се съдържат писмени обяснения на Л. С. от 12.07.2022г., но те не изпълняват изискването на чл. 169 ПУДАМВР, защото не са дадени след запознаване с резултатите от проверката и с цел реализиране правото на защита. Настоящата инстанция счита, че правото на защита на наказаното лице е нарушено и съответно оспорената заповед е незаконосъобразна и подлежи на отмяна само на това процесуално основание.

Освен допуснатото съществено процесуално нарушение, съдът счита, че съдържанието на заповедта не съответства в цялост на изискванията на чл. 171, ал.2 от ПУДАМВР, въпреки формалното наличие на мотиви. Мотивите са противоречиви, описаното от фактическа страна не кореспондира с правните изводи. На първо място не може да се разбере дали отговорността на жалбоподателя е ангажирана като участник или като свидетел на инцидента. От доказателствата по преписката може да се направи извод, че Л. В. С. не е участник, а случаен свидетел на инцидента, за който е образувано досъдебното производство пред РУ – С.. Няма доказателства, че той познава А. П. Г., нито че поддържа трайни контакти с него и с А. Н.. Няма доказателства, че е знаел за криминалистичните регистрации на лицата, с които се е запознал във фитнес зала и няма данни да е в близки отношения. Наказаният обучаем е случаен свидетел на инцидент, добросъвестно е съдействал на разследващите от РУ – С., деянието не е станало публично достояние. Категорично се опровергават твърденията в заповедта, че курсантът „поддържа контакти с криминално проявени лица, заедно с които участват в саморазправа с цивилен гражданин“. Изводът е необоснован, необективен и в противоречие с доказателствата по преписката. От фактическа страна като виновно поведение е вменено и че не е информирал никого от служебното ръководство на МВР за инцидента, но от правна страна не е посочено от къде произтича задължението за уведомяване. Също така се навеждат доводи за предходно дисциплинарно нарушение във връзка с обща снимка на спортно мероприятие. Следва да се има предвид, че за това деяние не е наложено дисциплинарно наказание по съответния ред, поради което не може да се твърди, че е доказано извършване на предходно дисциплинарно нарушение. Вменява се и изискване за противодействие на противоправното деяние, извършено от други лица над Д. С. Л., но без да се посочва от правна страна по силата на какъв нормативен акт курсантите са задължени да противодействат на противоправни деяния и дали обективно са в състояние да сторят това. Мотивите на заповедта от една страна са

противоречиви като факти, а от друга страна не кореспондират с правната квалификация. От правна страна са посочени нарушения на чл. 72, т. 17 и чл. 162, т.12 от ПУДАМВР. Основанието за налагане на наказанието е по чл. 168, т. 5 от ПУДАМВР – уронване престижа на академията и само и единствено фактическият състав на това нарушение е относим към законосъобразността на заповедта. В мотивите на Тълкувателно постановление №3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д.№4/2007 г., е посочено, че под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи. Деянието /свидетел на противоправна проява/ не е извършено на публично място, не е станало достояние на обществото или на други лица, извън системата на МВР, съответно няма как да се отрази негативно на публичния имидж на институцията и да води до уронване на нейния престиж. Няма основание да се приеме осъществяване на фактическия състав на чл. 168, т. 5 от ПУДАМВР, съответно наказанието „отстраняване от академията“ е в нарушение на материалния закон.

Налагането на най-тежкото възможно наказание, без преценка на цялостното поведение на курсанта, получената награда, постигнатият успех по време на обучението и възможностите за коригиране на поведението е несъразмерно и в противоречие и с целта на закона, което също е основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Предвид изхода на правния спор и разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя се дължат разноските, за които към датата на приключване на устните състезания са представени доказателства по делото, че са платени, а именно 10 лева държавна такса и 900 лева адвокатско възнаграждение. Не е основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, определено в размер, който незначително надхвърля минималния по чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвид и фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 4581з – 1323/03.08.2022г. на Ректора на А. на Министерство на вътрешните работи /А./, с която на основание чл. 109, ал.1, т.б във връзка с чл. 163, т. 4 и чл. 168, т. 5 от Правилника за устройството и дейността на А. /ПУДАМВР/ на Л. В. С. е наложено дисциплинарно наказание „Отстраняване от академията“ като курсант от факултет „Полиция“, II РБК, специалност „Противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“.

ОСЪЖДА А. на МВР да заплати на Л. В. С., [ЕГН] сума в размер на 910 (деветстотин и десет) лева, представляваща съдебни разноси.

Съдебното решение подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: